Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (десети състав)

4 юли 2019 година*

„Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Производство по възражение — Член 8, параграф 1, буква б) — Заявка за регистрация на фигуративната марка, съдържаща словния елемент „Fl“ — Възражение на притежателя на фигуративната марка, съдържаща словния елемент „fly.de“ — Отхвърляне — Сходство на знаците — Наименование в обикновен шрифт в Бюлетина на марките на Европейския съюз — Вероятност от объркване“

По дело C-99/18 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 12 февруари 2018 г.,

FTI Touristik GmbH, установено в Мюнхен, Германия, представлявано от A. Parr, Rechtsanwältin,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), за която се явяват D. Walicka и D. Botis, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

Harald Prantner, с местожителство в Хамбург (Германия),

Daniel Giersch, с местожителство в Монако (Монако),

за които се явява S. Eble, Rechtsanwalt,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (десети състав),

състоящ се от: C. Lycourgos, председател на състава, M. Ilešič (докладчик) и I. Jarukaitis, съдии,

генерален адвокат: G. Pitruzzella,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: немски.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си FTI Touristik GmbH иска отмяната на решение на Общия съд на Европейския съюз от 30 ноември 2017 г., FTI Touristik/EUIPO — Prantner и Giersch (Fl) (T-475/16, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2017:856), с което същият отхвърля жалбата му за отмяна на решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 16 юни 2016 г. (преписка R 480/2015-5), постановено в производство по възражение между FTI Touristik, от една страна, и Harald Prantner и Daniel Giersch, от друга страна (наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

2 Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. (ОВ L 341, 2015 г., стр. 21), влиза в сила на 23 март 2016 г. Измененият Регламент № 207/2009 е отменен и заменен, считано от 1 октомври 2017 г., с Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1). Въпреки това, предвид датата на подаване на процесната заявка за регистрация, а именно 7 октомври 2013 г., която определя приложимото материално право, приложими към настоящия спор са материалните разпоредби на Регламент № 207/2009.

3 Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 гласи следното:

„1. При възражение на притежателя на по-ранна марка се отказва регистрация на заявената марка:

[…]

б) когато поради своята идентичност или сходство с по-ранната марка и поради идентичността или сходството на стоките или услугите, които двете марки обозначават, съществува вероятност от объркване в съзнанието на хората на територията, на която е защитена по-ранната марка; вероятността от объркване включва възможност за свързване с по-ранната марка“.

Обстоятелства, предхождащи спора и спорното решение

4 Предхождащите спора обстоятелства и спорното решение са обобщени в точки 1—15 от обжалваното съдебно решение по следния начин:

„1. На 7 октомври 2013 г. встъпилите страни, г-н […] Prantner и г-н […] Giersch, подават заявка за регистрация на марка на Европейския съюз в [EUIPO] на основание Регламент [№ 207/2009].

2. Марката, чиято регистрация се иска, е следният фигуративен знак:

3. Стоките и услугите, за които се иска регистрацията, спадат към класове 16, 39 и 43 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 година, и за всеки от тези класове отговарят на следното описание:

– клас 16: „Печатни произведения; фотографии; хартиени канцеларски материали, опаковъчни материали; публикации; книги; наръчници; брошури; бюлетини; албуми; вестници; списания и периодични издания; билети; купони; купони и пътни документи; пропуски; етикети, плакати; пощенски картички; графици; дневници и вестници; инструкции“;

– клас 39: „Транспорт; организиране на пътувания; информация за пътувания; осигуряване на паркинги за превозни средства; превоз на стоки, пътници и туристи по въздух, суша, море и с железопътен транспорт; въздухоплавателни и корабни услуги; услуги по регистрация за полети; организиране на превоз на пътници, стоки и пътувания по суша и по море; въздухоплавателни услуги; регистриране на багаж; услуги за обработка на товари и за превоз на товари; организиране, управление и осигуряване на круизни съоръжения, екскурзии и ваканции; чартиране на въздухоплавателни средства; отдаване под наем на въздухоплавателни средства, лични превозни средства и лодки; таксиметрови услуги; автобусни услуги; услуги за шофьори; автобусни превози; железопътни услуги; услуги за летищен трансфер; летищни паркинги; услуги по паркиране на въздухоплавателни средства; придружаване на пътници; услуги на туристически агенции; услуги за съвети, консултиране и информация за всички горепосочени услуги; предоставяне на информация за транспортни услуги; предоставяне на онлайн информация за пътуванията; резервиране на пътувания с помощта на компютърни бази данни или по интернет“;

– клас 43: „Услуги за осигуряване на храна и напитки, временно настаняване; услуги, свързани с ресторанти и барове; обществено хранене; услуги по ваканционно настаняване; услуги за резервации на ресторанти и ваканционно настаняване; хотелиерски и/или ресторантьорски услуги; резервационни услуги, свързани с функционирането на хотел“.

4. Заявката за марка на Европейския съюз е публикувана в Бюлетин на марките на Европейския съюз № 225/2013 от 26 ноември 2013 г.

5. На 26 февруари 2014 г. жалбоподателят, FTI Touristik […], подава възражение на основание член 41 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 46 от Регламент № 2017/1001) срещу регистрацията на заявената марка за посочените в точка 3 по-горе стоки и услуги.

6. Възражението се основава на следната по-ранна фигуративна марка на Европейския съюз:

обозначаваща стоките и услугите от класове 16, 39, 41 и 43, които за всеки от тези класове отговарят на следното описание:

– клас 16: „Печатни произведения, по-специално каталози, проспекти, информационни материали; канцеларско оборудване (с изключение на мебели); инструкции или учебни материали от клас 16; глобуси, атласи; хартия, картон и изделия от хартия и картон (от клас 16); хартиени канцеларски материали, пластмасови материали за опаковане, включително найлонови торби от клас 16, пластмасови калъфи, по-специално за пътни документи“;

– клас 39: „Транспорт, включително посредничество и наемане на превозни средства; планиране, организиране, резервации и посредничество за пътувания, включително чрез електронно оборудване; туристически услуги; разглеждане на забележителности, придружаване на пътници; информация за транспорт и пътувания, включително чрез електронно оборудване“;

– клас 41: „Образование; обучение; организация и забавление; спортни и културни дейности; услуги за свободното време; публикуване и редактиране на печатни произведения и свързани с тях електронни носители (включително CD-ROM и на интерактивни компактдискове); отдаване под наем на филми, видеозаписи, кинематографски апарати, радио, телевизионни приемници, спортни съоръжения; организиране и провеждане на конференции, конгреси, симпозиуми, срещи и семинари“;

– клас 43: „Резервации за подслоняване; услуги по настаняване; услуги за осигуряване на храна и временно настаняване; посреднически услуги за временно настаняване и хранене в ресторанти и хотели, включително посреднически услуги за туристически и ваканционни домове“.

7. Основанието, изтъкнато в подкрепа на възражението, е посоченото в член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001).

8. На 3 февруари 2015 г. отделът по споровете уважава възражението и отхвърля заявката за марка за всички разглеждани стоки и услуги.

9. На 26 февруари 2015 г. встъпилите страни подават пред EUIPO жалба на основание членове 58—64 от Регламент № 207/2009 (понастоящем членове 66—71 от Регламент 2017/1001) срещу решението на отдела по споровете.

10. Със [спорното решение] пети апелативен състав на EUIPO отменя решението на отдела по споровете.

11. На първо място, този състав отбеляза в точка 19 от [спорното] решение, че разглежданите стоки и услуги са предназначени както за широкия кръг потребители, така и за специализиран кръг от потребители и че трябва да се вземат предвид потребителите, които проявяват най-ниска степен на внимание, а именно широкият кръг потребители със средна степен на внимание. След това в точка 20 от [спорното] решение той приема, че съответната територия,

която трябва да бъде взета предвид при преценката на вероятността от объркване, е цялата територия на Европейския съюз, преди да уточни, че възражението трябва да бъде уважено, дори само в една държава членка да има вероятност от объркване.

12. Що се отнася до сравнението на стоките и услугите, в точка 25 от [спорното] решение [пети] апелативен състав [на EUIPO] одобрява неоспорената пред него констатация на отдела по споровете и възпроизведена в точка 24 от [спорното] решение, че разглежданите стоки и услуги са отчасти идентични и отчасти сходни. Така той приема, че стоките от клас 16, посочени в заявената марка, са идентични със стоките, които също са от този клас и са обхванати от по-ранната марка. Той стига и до извода, че услугите от клас 39, посочени в заявената марка, са идентични с услугите от същия клас, обхванати от по-ранната марка, с изключение на услугите, свързани с „осигуряване на паркинги за превозни средства; летищни паркинги; услуги по паркиране на въздухоплавателни средства“, които са окачествени като аналогични на услугата „Транспорт“ от по-ранната марка. Накрая той счита, че всички услуги от клас 43 от заявената марка са идентични с услугите от същия клас от по-ранната марка, с изключение на „услуги[те] за резервации на ресторанти и ваканционно настаняване“, които според него са сходни с „услугите за временно настаняване и хранене“ от по-ранната марка.

13. [Пети] апелативен състав [на EUIPO] разглежда и конфликтните знаци и в точка 32 от [спорното] решение установява, че между тях във визуално отношение няма сходство. Във фонетично отношение в точки 33 и 34 от [спорното] решение по същество той приема, че за потребителите, които не познават английската дума „fly“, между конфликтните знаци няма да има сходство. За потребителите, които познават думата „fly“, фонетично сходство ще има, при условие че свържат заявената марка с думата „fly“. Това обаче е малко вероятно, тъй като, от една страна, има голяма разлика между буквата „y“ и стилизираното сърце в заявената марка, и от друга страна, не е обичайно буквата „y“ да се заменя със символа с изобразено сърце. В концептуално отношение в точки 35 и 36 от [спорното] решение по същество той приема, че за потребителите, които не познават английската дума „fly“, между конфликтните знаци няма да има сходство. За потребителите, които познават и разбират английската дума „fly“, ще е налице концептуално сходство, при условие че идентифицират думата „fly“ в заявената марка. Това обаче не е много вероятно поради същите причини като изложените при преценката на фонетичното сходство.

14. [Пети] апелативен състав [на EUIPO] приема в точка 40 от [спорното] решение, че за неанглоезичните потребители по-ранната марка се ползва със среден отличителен присъщ характер и със слаб отличителен присъщ характер за англоезичните потребители.

15. Що се отнася до разглеждането на вероятността от объркване между конфликтните знаци, в точка 47 от [спорното] решение [пети] апелативен състав [на EUIPO] стига до извода, че такава вероятност от объркване не съществува. В това отношение в точка 46 от [спорното] решение той отбелязва, че поради чисто описателния характер на общия елемент фонетичните, концептуалните и най-вече визуалните разлики между знаците са достатъчни, за да се изключи със сигурност вероятност от объркване, включително за идентични стоки и услуги“.

Жалбата пред Общия съд

5 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 26 август 2016 г., жалбоподателят иска отмяна на спорното решение, като единственото изтъкнато в нея основание е, че това решение е постановено в нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009. Жалбоподателят по същество поддържа, че анализът на пети апелативен състав на EUIPO на визуалните, фонетични и концептуални сходства на конфликтните знаци е погрешен и че той неправилно приел, че за англоезичните потребители по-ранната марка има слаб отличителен характер, поради което между конфликтните знаци нямало никаква вероятност от объркване.

6 Видно от обжалваното съдебно решение, според Общия съд, що се отнася, на първо място, до сравнението на конфликтните знаци, пети апелативен състав на EUIPO е имал право да приеме, че не е налице визуално, фонетично и концептуално сходство между заявената марка и по-ранната марка. На второ място, що се отнася до отличителния характер на по-ранната марка, според Общия съд апелативният състав основателно счита, че по-ранната марка има среден отличителен характер за неанглоезичните потребители и слаб отличителен характер за англоезичните потребители. На трето място, що се отнася до вероятността от объркване, Общият съд приема, че жалбоподателят не е доказал, че е неправилен изводът на апелативния състав за липса на вероятност от объркване между заявената марка и по-ранната марка. Поради това Общият съд отхвърля както единственото основание, така и жалбата като цяло.

Исканията на страните в производството по обжалване

7 FTI Touristik иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение и

– да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

8 EUIPO иска от Съда:

– да отхвърли жалбата и

– да осъди FTI Touristik да заплати съдебните разноски.

9 Г-н Prantner и г-н Giersch искат от Съда да отхвърли жалбата.

По жалбата

10 В настоящата си жалба жалбоподателят изтъква едно-единствено основание за нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, което се подразделя на четири части. В първата част на единственото основание за обжалване той упреква Общия съд и че не изпълнил задължението си за мотивиране.

По първата част на единственото основание за обжалване

11 В първата част на единственото основание за обжалване жалбоподателят твърди, че Общият съд допуснал методологична грешка при преценката за наличие на вероятност от объркване, доколкото в своята проверка за сходство на въпросните знаци той не взел предвид наименованието в обикновен шрифт на заявената марка, съдържащо се в Бюлетина на марките на Европейския съюз. В този контекст Общият съд не изпълнил и задължението си за мотивиране, като не разгледал довода, който жалбоподателят извел от това наименование.

12 EUIPO счита, че първата част на единственото основание за обжалване е недопустима, доколкото представлява опит от страна на жалбоподателя да представи пред Съда фактически въпроси. При всички случаи тази част не била обоснована.

13 Относно допустимостта на първата част на единственото основание за обжалване трябва да се припомни, от една страна, че съгласно постоянната съдебна практика съществуването на вероятност от объркване в съзнанието на потребителите следва да се оценява общо, като се отчитат всички фактори, релевантни за конкретния случай. Докато преценката на тези фактори е фактически въпрос, който не подлежи на контрол от страна на Съда, неотчитането им

представлява грешка при прилагане на правото и като такава може да бъде изтъкната пред Съда при обжалване (решение от 16 юни 2011 г., Union Investment Privatfonds/UniCredito Italiano, C-317/10 P, EU:C:2011:405, т. 45 и цитираната съдебна практика).

14 От друга страна, въпросът за обхвата на задължението за мотивиране представлява правен въпрос, който подлежи на контрол от Съда в рамките на производството по обжалване (решение от 28 юни 2005 г., Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 453).

15 От това следва, че първата част на единственото основание за обжалване е допустима.

16 Що се отнася до нейната основателност, в самото начало следва да се отхвърли твърдението, че Общият съд не изпълнил задължението си за мотивиране.

17 В това отношение трябва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда задължението на Общия съд по член 36 и член 53, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз да мотивира решенията си не означава, че той е длъжен в изложението си да следва изчерпателно и едно по едно всички представени от страните по спора съображения. Мотивите могат да бъдат и имплицитни, при условие че дават възможност на заинтересованите лица да се запознаят със съображенията, на които се основава Общият съд, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя съдебен контрол в рамките на производство по обжалване (решение от 20 септември 2016 г., Mallis и др./Комисия и ЕЦБ, C-105/15 P—C-109/15 P, EU:C:2016:702, т. 45 и цитираната съдебна практика).

18 В настоящия случай се налага изводът, че от точка 43 от обжалваното съдебно решение следва, че „[щ]о се отнася до [наименованието] на заявената марка в обикновен шрифт, публикувано в Бюлетина на марките на Европейския съюз, а именно „fly“, трябва да се отбележи, че това [наименование] не може да ръководи преценката на фонетичното впечатление, създавано от комбинирани марки, в контекста на производство по възражение“.

19 Следователно, противно на твърдяното от жалбоподателя, като се има предвид, че наименованието на марката не може да ръководи преценката на въпросното фонетичното впечатление, Общият съд имплицитно, но по необходимост приема, че същото наименование не е показател за това как съответните потребители възприемат разглежданата марка.

20 Впрочем в такава преценка не е допусната грешка при прилагане на правото. Всъщност, както припомня Общият съд в точка 21 от обжалваното съдебно решение, от постоянната съдебна практика следва, че вероятността от объркване трябва да се преценява общо според възприемането на разглежданите знаци, стоки или услуги от съответните потребители, като се вземат предвид всички фактори, които характеризират конкретния случай, и по-конкретно взаимната зависимост между сходството на знаците и сходството на обозначените с тях стоки или услуги.

21 Както обаче постановява Общият съд по същество в точка 43 от обжалваното съдебно решение, припомнена в точка 18 от настоящото решение, наименованието на фигуративна марка в Бюлетина на марките на Европейския съюз в обикновен шрифт — независимо дали съответства на намерението на заявителя на разглежданата марка или на посоченото от EUIPO в този бюлетин — не е от значение за преценката на фонетичното възприемане от съответните потребители на разглежданите знаци, които не съвпадат с наименованието им в обикновен шрифт в този бюлетин.

22 Ето защо първата част на единственото основание за обжалване следва да се отхвърли.

По втората част на единственото основание за обжалване

23 С втората част на единственото основание за обжалване жалбоподателят твърди, че подобно на пети апелативен състав на EUIPO Общият съд допуснал методологична грешка в своята преценка дали е налице вероятност от объркване. В това отношение, макар да е възможно фонетичните сходства да бъдат неутрализирани от визуални разлики, така че въпреки фонетичното сходство да няма никаква вероятност от объркване, подобно неутрализиране следва да се разглежда предвид преценката за наличие на вероятност от объркване. Всъщност, ако подобно разглеждане бъде осъществено още на етапа на сравняването на сходството на знаците, сходството на марките би било изключено само по себе си, без да е възможно да се вземат предвид други фактори, които влияят на вероятността от объркване, като например отличителният характер на разглежданата марка или идентичността и сходството на съответните стоки и услуги.

24 Според EUIPO втората част на единственото основание за обжалване е недопустима, при положение че е насочена не срещу обжалваното съдебно решение, а срещу спорното решение. Във всеки случай тази част била трудно разбираема и необоснована.

25 Относно допустимостта на втората част на единственото основание за обжалване следва да се отбележи, че противно на твърдяното от EUIPO, в настоящата си жалба жалбоподателят не оспорва само законосъобразността на спорното решение, а твърди, че без да се мотивира надлежно, в точка 64 от обжалваното съдебно решение Общият съд стигнал до извода за липса на сходство между конфликтните знаци, с което допуснал методологична грешка при преценката на вероятността от объркване. Ето защо втората част на единственото основание за обжалване е допустима.

26 Що се отнася до нейната основателност, следва да се приеме, че тя почива на погрешно тълкуване на обжалваното съдебно решение.

27 В това отношение е достатъчно да се отбележи, от една страна, че в точка 64 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че „доводът на жалбоподателя относно вероятността от объркване се основава на неправилната идея, че [пети] апелативен състав [на EUIPO] е трябвало да заключи, че конфликтните знаци са много сходни, тъй като за повечето потребители те имат общ словен елемент „fly“ и че в това отношение препраща към точки 26—57 от това съдебно решение. От това в точка 65 от посоченото съдебно решение той стига до извода, че жалбоподателят не е доказал, че е неправилен изводът на този апелативен състав за липсата на вероятност от объркване по смисъла на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009. Така в точка 64 от обжалваното съдебно решение Общият съд по същество само постановява, че апелативният състав е имал право да заключи, че в настоящия случай не съществува вероятност от объркване.

28 От друга страна, от тези точки 26—57, и по-конкретно от точки 30—36 от обжалваното съдебно решение, свързани с визуалното сходство на конфликтните знаци, от точки 41—44 от това съдебно решение, отнасящи се до фонетичното сходство на знаците, и от точки 49—51 от същото решение, свързани с концептуалното им сходство, не личи преценката на Общия съд на сходството на въпросните знаци да е основана на тезата, че фонетичното сходство на разглежданите знаци „е неутрализирано“ от тяхното визуално различие.

29 При това положение втората част на единственото основание за обжалване следва да се отхвърли.

По третата част на единственото основание за обжалване

30 В третата част на единственото основание за обжалване жалбоподателят оспорва преценката в точка 42 от обжалваното съдебно решение, в която Общият съд приема, че тъй като по-ранната марка включва елемента „.de“, не съществува фонетично сходство между разглежданите знаци, защото поради този елемент по-ранната марка винаги се произнася на няколко срички. Всъщност така Общият съд придал на този елемент доминиращ характер в цялостното впечатление, създадено от по-ранната марка, при положение че разширението на името на домейн можело да има само функционално значение и следователно поначало нямало как да му се признае такъв характер.

31 EUIPO изтъква, че третата част на единственото основание за обжалване е необоснована.

32 Следва да се отбележи, че в точка 42 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че „е малко вероятно съответните потребители да забележат буквата „y“ във фигуративния елемент на заявената марка. Както следва от точка 34 по-горе, от една страна, съществува голяма разлика между буквата „y“ и символа с изобразено сърце в заявената марка, и от друга страна, не е обичайно буквата „y“ да се заменя с такъв символ. Освен това, дори да се предположи, както твърди жалбоподателят, че потребителят идентифицира буквата „y“ в символа със стилизираното сърце, фонетичното съвпадение между словните елементи „fly“ във всеки от конфликтните знаци било смекчено от наличието на словния елемент „.de“ в по-ранната марка. Жалбоподателят обаче не представя никакви доводи, които да поставят под въпрос преценката на [пети] апелативен състав [на EUIPO] в точка 33 от [спорното] решение относно произнасянето на посочения словен елемент, според която по-ранната марка винаги се произнася на няколко срички, тъй като точният им брой варира в зависимост от езиковите правила на всеки национален език“.

33 Както е видно от точка 42 от обжалваното съдебно решение, преценката на Общия съд се основава на констатацията, че тъй като, от една страна, съществува голяма разлика между буквата „y“ и символа с изобразено сърце в заявената марка, и от друга страна, не е обичайно буквата „y“ да се заменя с такъв символ, е малко вероятно съответните потребители да забележат буквата „y“ във фигуративния елемент на заявената марка. Тъй като в случая жалбоподателят не твърди, че има изопачаване на фактите, такава преценка не представлява правен въпрос, който като такъв подлежи на контрол от Съда в рамките на производството по обжалване (вж. по-специално решение от 2 септември 2010 г., Calvin Klein Trademark Trust/СХВП C-254/09 P, EU:C:2010:488, т. 49 и цитираната съдебна практика).

34 В това отношение единствено по съображения за изчерпателност Общият съд приема, че ако потребителят идентифицира буквата „y“ в символа със стилизираното сърце, фонетичното съвпадение между словните елементи „fly“ във всеки от конфликтните знаци би било смекчено от наличието на словния елемент „.de“ в по-ранната марка.

35 Така или иначе оплаквания по отношение на изложени за изчерпателност мотиви на обжалваното съдебно решение обаче не са годни да доведат до отмяната на решението (решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 63 и цитираната съдебна практика).

36 От това следва, че третата част на единственото основание за обжалване е несъстоятелна.

По четвъртата част на единственото основание за обжалване

37 В четвъртата част на единственото основание за обжалване жалбоподателят твърди, че по всяка вероятност встъпилите в първоинстанционното производство страни са предвидили символа с изобразено сърце в заявената марка за буквата „y“, тъй като във всички други притежавани от тях марки на Европейския съюз символът с изобразено сърце, както е в случая, заместват буквата „y“. Също така управляваният от притежателя на заявената марка уебсайт показвал, че със символа с изобразено сърце той търси заместител на буквата „y“.

38 EUIPO оспорва допустимостта на четвъртата част на единственото основание за обжалване, която била просто изложение на факти. При всички положения тази част не била обоснована.

39 Следва да се припомни, че съгласно член 256, параграф 1 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз обжалването се ограничава само до правни въпроси. Следователно единствено Общият съд е компетентен да установява и преценява релевантните факти, както и да преценява доказателствата. Ето защо преценката на фактите и доказателствата не представлява правен въпрос, който подлежи на контрол от Съда в рамките на производството по обжалване, освен в случай на изопачаването им (вж. по-специално решение от 2 септември 2010 г., Calvin Klein Trademark Trust/СХВП, C-254/09 P, EU:C:2010:488, т. 49 и цитираната съдебна практика).

40 В този случай се налага изводът, че с четвъртата част на единственото основание за обжалване жалбоподателят само поставя под въпрос фактическия анализ, извършен от Общия съд в точка 42 от обжалваното съдебно решение.

41 Поради това четвъртата част на единственото основание за обжалване е недопустима.

42 Предвид всички гореизложени съображения жалбата следва да се отхвърли изцяло.

По съдебните разноски

43 Съгласно член 137 от Процедурния правилник на Съда, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия правилник, Съдът се произнася по съдебните разноски в съдебното решение или определението, с което слага край на производството. Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, приложим и към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

44 След като EUIPO е направила искане жалбоподателят да бъде осъден да заплати съдебните разноски и същият е загубил делото, той трябва да бъде осъден да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на EUIPO. Тъй като г-н Pranner и г-н Giersch изобщо не са направили искане относно съдебните разноски, те следва да понесат направените от тях разноски.

По изложените съображения Съдът (десети състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда FTI Touristik GmbH да понесе наред с направените от него съдебни разноски и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

3) Г-н Harald Prantner и г-н Daniel Giersch понасят направените от тях съдебни разноски.

Подписи